

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 58

Rozeslána dne 29. června 2009

Cena Kč 37,-

O B S A H:

195. Ústavní zákon o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny
 196. Zákon, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů
 197. Zákon o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji a o změně některých zákonů
 198. Zákon o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon)
 199. Usnesení Poslanecké sněmovny k zákonu o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), přijatému Parlamentem dne 23. dubna 2008 a vrácenému prezidentem republiky dne 16. května 2008
 200. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů
 201. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů
 202. Sdělení Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 9. června 2009 o atrahování působnosti senátů plénem
Sdělení Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby v zákoně č. 150/2009 Sb.
-

195**ÚSTAVNÍ ZÁKON**

ze dne 28. května 2009

o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. 1

Volební období Poslanecké sněmovny zvolené v roce 2006 skončí v roce 2009 dnem voleb do Poslanecké sněmovny, které se budou konat do 15. října 2009.

Čl. 2

(1) V zákoně č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 212/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 243/1999 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 64/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 37/2002 Sb., zákona č. 171/2002 Sb., zákona č. 230/2002 Sb., zákona č. 62/2003 Sb., zákona č. 418/2004 Sb., zákona č. 323/2006 Sb., zákona č. 480/2006 Sb. a zákona č. 261/2008 Sb., se pro tento případ zkracují lhůty podle § 1 odst. 3, § 14c písm. c), d) a f), § 14e odst. 3, § 14g odst. 1, § 31 odst. 3, § 32

odst. 4 a § 33 odst. 1 věty první o jednu třetinu. Lhůta podle § 33 odst. 7 se zkracuje o 7 dnů. Lhůty podle § 31 odst. 4 a § 33 odst. 6 se zkracují o 15 dnů. Lhůty podle § 33 odst. 1 věty druhé a § 33 odst. 2 a 3 se zkracují o 20 dnů. V § 16 odst. 4 se pro tento případ číslo „16“ nahrazuje číslem „13“.

(2) V zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb. a zákona č. 7/2009 Sb., se pro tento případ zkracuje lhůta podle § 89 odst. 5 o jednu třetinu.

Čl. 3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vlček v. r.**Klaus v. r.****Fischer v. r.**

196

ZÁKON

ze dne 28. května 2009,

kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. I

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno c) zní:
„c) celoplošným vysíláním rozhlasové a televizní vysílání programů, které může ve vymezeném územním rozsahu přijímat v případě rozhlasového vysílání alespoň 80 % a v případě televizního vysílání alespoň 70 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu^{1b)}, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak^{1c)},“.
2. V § 2 odst. 1 písmeno d) zní:
„d) programovou síť společně sestavování programů nebo jejich podstatných částí nebo vzájemné přejímání programů nebo jejich podstatných částí nebo jejich současné šíření více provozovateli,“.
3. V § 2 odst. 1 písmeno e) zní:
„e) regionálním vysíláním rozhlasové nebo televizní vysílání, které může ve vymezeném územním rozsahu přijímat v případě rozhlasového vysílání více než 1 % a méně než 80 % a v případě televizního vysílání více než 1 % a méně než 70 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu^{1b)},“.

4. V § 2 odst. 1 písmeno j) zní:

„j) programem záměrné časové uspořádání jednotlivých rozhlasových nebo televizních pořadů a dalších částí vysílání a v rozhlasovém vysílání i toku programových prvků,“.

5. V § 20 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Provozovatelům celoplošného vysílání nevzniká přednostní právo na změnu souboru technických parametrů vysílání s cílem vyhovět ustanovení § 2 odst. 1 písm. c).“.

6. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Změnu ostatních skutečností uváděných v § 14 odst. 1 a 2 s výjimkou změny právní formy právnické osoby je provozovatel vysílání s licenci Povinen Radě oznámit a předložit doklady o schválených změnách do 30 dnů ode dne, kdy k těmto změnám došlo. V případě změn, které se zapisují do obchodního rejstříku, do 30 dnů ode dne zápisu změn v obchodním rejstříku.“.

7. V § 21 se doplňují odstavce 8 až 10, které znějí:

„(8) Právnická osoba nebo fyzická osoba, která je společníkem více než jedné právnické osoby – provozovatele vysílání s licenci, se 100% majetkovou účastí, může po předchozím souhlasu Rady tyto právnické osoby nebo některé z nich přeměnit formou fúze sloučením nebo splynutím na jednu nástupnickou společnost, která bude mít formu společnosti s ručením omezeným nebo akciové společnosti.

(9) Fyzická osoba, která je provozovatelem vysílání s licenci nebo provozovatelem převzatého vysílání, může požádat, aby licence nebo registrace, která jí byla udělena, byla převedena na právnickou osobu; Rada žádosti vyhoví pouze v případě, že půjde o právnickou osobu, v níž má fyzická osoba 100% majetkovou účast.

(10) Provozovatel rozhlasového vysílání s licenci může po předchozím souhlasu Rady přejímat program jiného provozovatele rozhlasového vysílání s licenci včetně identifikace přejímaného programu, pokud tím nedojde ke změně základní programové specifikace. Provozovatel vysílání s licenci nesmí přebírat program

ani části programu od provozovatele vysílání ze zákona.“.

8. V § 31 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je oprávněn do vysílání současně zařazovat i pořady, programové prvky a další části vysílání, zejména reklamu a teleshopping, s regionálně odlišným obsahem. Provozovatel celoplošného rozhlasového a televizního vysílání s licenci je povinen vysílat celoplošně bez zařazování pořadů a dalších částí vysílání, programových prvků a reklamy s regionálně odlišným obsahem minimálně 85 % týdenního vysílacího času.“.

9. § 56 včetně nadpisu zní:

„§ 56

Zajištění plurality informací v místním a regionálním rozhlasovém a televizním vysílání

(1) Jestliže je jedna právnická osoba nebo jedna fyzická osoba držitelem více licencí k provozování jiného než celoplošného televizního vysílání, nesmí pokrytí České republiky jejím vysíláním v celkovém součtu licencí k provozování jiného než celoplošného televizního vysílání přesáhnout 70 % celkového počtu obyvatel České republiky, počítáno podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, přičemž do celkového počtu obyvatel České republiky se započítává vždy každý pokrytý obyvatel pouze jednou.

(2) Jestliže je jedna právnická osoba nebo jedna fyzická osoba držitelem více licencí k provozování jiného než celoplošného rozhlasového vysílání, nesmí pokrytí České republiky jejím vysíláním v celkovém součtu licencí k provozování jiného než celoplošného rozhlasového vysílání přesáhnout 300 % celkového počtu obyvatel České republiky, počítáno podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, přičemž do celkového počtu obyvatel České republiky se započítává vždy každý pokrytý obyvatel tolikrát, kolik programů vysílaných na základě všech jí držných licencí k provozování jiného než celoplošného rozhlasového vysílání může přijímat.

(3) Jedna právnická osoba nebo jedna fyzická osoba se může majetkově podílet na podnikání více provozovatelů jiného než celoplošného rozhlasového vysílání pouze v případě, že celkové pokrytí obyvatel České republiky vysíláním všech provozovatelů jiného než celoplošného rozhlasového vysílání, na jejichž podnikání se tato osoba podílí, nepřesáhne 300 % celkového počtu obyvatel České republiky, počítáno podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, přičemž do celkového počtu obyvatel České republiky se započítává vždy každý pokrytý obyvatel tolikrát, kolik programů vysílaných všemi provozovateli

jiného než celoplošného rozhlasového vysílání, na jejichž podnikání se tato osoba podílí, může přijímat.

(4) Jedna právnická osoba nebo jedna fyzická osoba se může majetkově podílet na podnikání více provozovatelů jiného než celoplošného televizního vysílání pouze v případě, že celkové pokrytí obyvatel České republiky vysíláním všech provozovatelů jiného než celoplošného televizního vysílání, na jejichž podnikání se tato osoba podílí, nepřesáhne 70 % celkového počtu obyvatel České republiky, počítáno podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, přičemž do celkového počtu obyvatel České republiky se započítává vždy každý pokrytý obyvatel pouze jednou.

(5) Povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 se nevztahují na rozhlasové a televizní vysílání šířené prostřednictvím kabelových systémů a družic.“.

10. § 57 včetně nadpisu zní:

„§ 57

Vytváření programových sítí

(1) Programová síť nesmí pokrývat rozhlasovým vysíláním více než 80 % a televizním vysíláním více než 70 % celkového počtu obyvatel České republiky, počítáno podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu, přičemž do celkového počtu obyvatel České republiky se započítává vždy každý pokrytý obyvatel pouze jednou.

(2) Provozovatelé vysílání, kteří šíří nebo šířili své vysílání v rámci programové sítě, nejsou oprávněni po dobu platnosti udělené nebo prodložené licence změnit programovou síť nebo změnit provozovatele vysílání, od kterého přejímají program.

(3) Ustanovení odstavce 2 je závazné i pro případné právní nástupce provozovatelů vysílání.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Provozovatel rozhlasového vysílání s licenci, který vysílá na základě licence udělené mu Radou pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a který se písemně zaváže, že bude ve svém vysílání podporovat přechod na zemské digitální rozhlasové vysílání a na základě usnesení vlády o přechodu na zemské digitální rozhlasové vysílání ukončí analogové vysílání, je oprávněn písemně požádat Radu o udělení transformační licence, na základě které bude oprávněn vysílat do 10. října 2025. Účastníkem řízení o udělení transformační licence je pouze žadatel. Správní poplatky při udělení transformační licence se řídí stejnými pravidly jako při udělení nové licence.

2. Žádost o udělení transformační licence obsahuje kromě obecných náležitostí podání náležitosti žádosti o licenci podle § 14 odst. 1 až 4 zákona č. 231/2001 Sb.; podklady, které má Rada k dispozici, se nepředkládají. Žádost o transformační licenci musí být Radě doručena v období od počátku 24. do konce 18. měsíce před pozbytím platnosti stávající licence.

3. V žádosti o transformační licenci může provozovatel rozhlasového vysílání s licenci zároveň požádat o souhlas se změnou právní formy společnosti; Rada žádosti vyhoví, půjde-li o změnu na akciovou společnost s akciemi znějícími na jméno nebo na společnost s ručením omezeným. Fyzická osoba, která je provozovatelem rozhlasového vysílání s licenci, může v žádosti o transformační licenci zároveň požádat, aby licence, která jí byla udělena, byla převedena na právnickou osobu; Rada žádosti vyhoví pouze v případě, že půjde o právnickou osobu, v níž má fyzická osoba 100% majetkovou účast.

4. Rada udělí transformační licenci do 60 dnů ode dne podání žádosti. Rozhodnutí Rady o udělení transformační licence obsahuje náležitosti podle § 18 odst. 3 a 4 zákona č. 231/2001 Sb. Rozhodnutí Rady o udělení transformační licence obsahuje licenční podmínky pro vysílání shodné s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o udělení licence, na základě které provozovatel rozhlasového vysílání vysílá s výjimkou doby, na kterou se licence uděluje podle § 18 odst. 4 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb. Pokud Rada ve stanovené lhůtě nerozhodne, má se za to, že transformační licence byla na základě podané žádosti udělena k poslednímu dni stanovené lhůty podle věty první.

5. Transformační licence zaniká

- a) dnem 10. října 2025,
- b) z důvodů uvedených v § 24 zákona č. 231/2001 Sb.

6. Rada je oprávněna vydat licenci k rozhlasovému vysílání šířenému prostřednictvím vysílačů analogově tak, aby její platnost, a to i včetně prodloužení podle § 12 zákona č. 231/2001 Sb., skončila nejpozději 10. října 2025.

7. Rada rozhodne o odebrání transformační licence, pokud provozovatel vysílání opakovaně poruší svůj písemný závazek podle bodu 1 nebo neukončí analogové vysílání ve stanoveném termínu podle usnesení vlády.

8. Programové licenční podmínky provozovatelů vysílání s licenci, platné před účinností tohoto zákona, které umožňují provozovatelům vysílání s licenci přebírat program nebo části programu od provozovatele vysílání ze zákona, nejsou tímto zákonem dotčeny.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Českém rozhlasu

Čl. III

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 135/1997 Sb., zákona č. 192/2002 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 3b zní:

„^{3b}) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 4 odstavec 7 zní:

„(7) Rada volí ze svého středu předsedu a místopředsedy a odvolává je.“

3. Za § 8a se vkládá nový § 8b, který včetně nadpisu zní:

„§ 8b

Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise

(1) Členu Rady náleží měsíční odměna ve výši, která je od 1. ledna do 31. prosince příslušného kalendářního roku určena jako součin průměrné hrubé měsíční mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu dosažené za předcházející kalendářní rok (dále jen „průměrná měsíční mzda“) a koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce člena Rady (dále jen „koeficient odměn“). Odměna se zakrouhluje na 100 Kč nahoru.

(2) Výši průměrné měsíční mzdy zveřejňuje Český rozhlas vždy do 31. ledna příslušného kalendářního roku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Koeficient odměn podle odstavce 1 se stanoví

- a) členu Rady ve výši 0,80,
- b) místopředsedovi Rady ve výši 1,03,
- c) předsedovi Rady ve výši 1,27.

(4) Výši odměn členů dozorčí komise stanoví Rada.

(5) Členu Rady a členu dozorčí komise přísluší náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům podle zvláštního právního předpisu^{3b}). Cesta z místa pobytu na jednání Rady, jednání Rady a cesta z jednání Rady do místa pobytu se pro účely poskytování cestovních náhrad považují za pracovní cestu.

(6) Výkon funkce člena Rady a výkon funkce

člena dozorčí komise je jiným úkonem v obecném zájmu podle zvláštního právního předpisu^{3b}). Zaměstnavatel poskytne členu Rady a členu dozorčí komise pracovní volno bez náhrady mzdy.

(7) Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise poskytuje členům Rady a členům dozorčí komise Český rozhlas. Odměny a další náležitosti podle věty první jsou splatné ve dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu.“.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Pro účely určení výše odměny členů Rady České-

ho rozhlasu se v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. ledna 2010 za průměrnou hrubou měsíční mzdou zaměstnanců podle § 8b odst. 1 zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje částka 28 232 Kč.

ČÁST TŘETÍ ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

197

ZÁKON

ze dne 28. května 2009

o certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

CERTIFIKACE VEŘEJNÝCH DOKLADŮ
S BIOMETRICKÝMI ÚDAJI

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství¹⁾ certifikaci veřejných dokladů s biometrickými údaji za účelem ověření pravosti a neporušenosti těchto údajů a jejich ochrany před neoprávněným přístupem.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) veřejným dokladem s biometrickými údaji (dále jen „veřejný doklad“) veřejná listina obsahující nosič dat s biometrickými údaji, v níž je uvedeno jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, popřípadě jiný údaj umožňující identifikovat osobu, která veřejný doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele,
- b) biometrickým údajem údaj o zobrazení obličeje a údaj o otiscích prstů rukou zpracovaný v nosiči dat,
- c) certifikátem kryptograficky zabezpečená datová zpráva, která spojuje identifikaci osoby s kryptografickými daty používanými pro ověření pravosti a neporušenosti biometrických údajů nebo oprávněnosti přístupu k biometrickým údajům,
- d) prvotním certifikátem certifikát vydaný na základě prokázání splnění certifikačních podmínek,
- e) následným certifikátem certifikát vydaný zjednodušeným způsobem na základě platného prvot-

ního certifikátu; následným certifikátem se rozumí i certifikát vydaný na základě předcházejícího platného certifikátu,

- f) certifikačními podmínkami minimální bezpečnostní požadavky a důvěryhodné postupy pro vydání, poskytnutí nebo používání certifikátu,
- g) certifikátem pravosti certifikát, jímž se ověřuje pravost a neporušenost biometrických údajů,
- h) certifikátem přístupu certifikát umožňující přístup k biometrickým údajům o otiscích prstů rukou.

§ 3

Působnost

(1) Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“)

- a) vydává a zneplatňuje certifikát pravosti,
- b) vydává certifikát přístupu,
- c) žádá příslušný orgán jiného státu o poskytnutí certifikátu pravosti a certifikátu přístupu k veřejnému dokladu vydanému tímto státem,
- d) ověřuje žádost o vydání certifikátu přístupu podle odstavce 2 písm. a), jde-li o prvotní certifikát,
- e) vede seznam vydaných a zneplatněných certifikátů pravosti a vydaných certifikátů přístupu,
- f) vede seznam obdržených certifikátů pravosti a certifikátů přístupu k veřejným dokladům vydaným jinými státy a poskytuje údaje z tohoto seznamu správnímu orgánu uvedenému v § 4 písm. a) a v § 6 odst. 1 písm. a),
- g) stanoví certifikační podmínky.

(2) Policie České republiky (dále jen „policie“) v rozsahu potřebném pro výkon své působnosti²⁾ a za podmínek stanovených tímto zákonem, přímo použitelným předpisem Evropských společenství¹⁾ nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána,

- a) žádá příslušný orgán jiného státu o vydání certifi-

¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, v platném znění.

²⁾ Například zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

kátu přístupu k veřejnému dokladu vydanému tímto státem,

- b) žádá ministerstvo na základě § 4 písm. a) a § 6 odst. 1 písm. a) o poskytnutí nebo vydání certifikátu pravosti a certifikátu přístupu,
- c) vede seznam obdržených certifikátů pravosti a certifikátů přístupu,
- d) používá certifikáty pravosti a certifikáty přístupu pro určení totožnosti držitele veřejného dokladu.

(3) Ministerstvo zahraničních věcí zajišťuje předání

- a) žádosti policie o vydání prvotního certifikátu přístupu příslušnému orgánu jiného státu,
- b) prvotního certifikátu přístupu vydaného příslušným orgánem jiného státu policii,
- c) žádosti příslušného orgánu jiného státu o vydání prvotního certifikátu přístupu ministerstvu,
- d) prvotního certifikátu přístupu vydaného ministerstvem příslušnému orgánu jiného státu,
- e) prvotního certifikátu pravosti ministerstvu nebo příslušnému orgánu jiného státu.

§ 4

Certifikát pravosti

Ministerstvo poskytne certifikát pravosti

- a) správnímu orgánu, který může za podmínek stanovených jiným právním předpisem³⁾ ověřit pravost a neporušenost biometrických údajů ve veřejném dokladu,
- b) příslušnému orgánu jiného státu.

§ 5

(1) Ministerstvo vydá prvotní certifikát pravosti výrobci veřejného dokladu, pokud splňuje certifikační podmínky podle § 3 odst. 1 písm. g).

(2) Na základě předložení platného prvotního certifikátu nebo předcházejícího platného certifikátu ministerstvo vydává výrobci veřejného dokladu následně certifikáty, pokud i nadále splňuje certifikační podmínky podle § 3 odst. 1 písm. g).

(3) Výrobce veřejného dokladu, kterému byl vydán prvotní certifikát pravosti, je povinen ministerstvu na požádání prokázat plnění certifikačních podmínek podle § 3 odst. 1 písm. g).

§ 6

Certifikát přístupu

- (1) Ministerstvo vydá prvotní certifikát přístupu
 - a) správnímu orgánu, který může za podmínek stanovených jiným právním předpisem³⁾ přistupovat k biometrickým údajům,
 - b) orgánu jiného členského státu Evropské unie podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství¹⁾,
 - c) orgánu třetího státu, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
 - d) výrobcí veřejného dokladu pro ověření jeho funkčnosti.

(2) Na základě předložení platného prvotního certifikátu nebo předcházejícího platného certifikátu ministerstvo vydává orgánům a osobám uvedeným v odstavci 1 následně certifikáty.

§ 7

Zneplatnění certifikátu

(1) Ministerstvo zneplatní certifikáty pravosti vydané výrobcí veřejného dokladu, pokud dojde ke změně výrobce veřejného dokladu nebo výrobce veřejného dokladu závažným způsobem poruší certifikační podmínky podle § 3 odst. 1 písm. g). Vyžaduje-li si postup podle věty první zneplatnění certifikátu pravosti již vydaného veřejného dokladu, má jeho držitel právo na vydání nového veřejného dokladu.

(2) Ministerstvo předává subjektům uvedeným v § 4 seznam zneplatněných certifikátů pravosti.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 8

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb.,

³⁾ Například zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.

zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V části IX položce 115 v ustanovení „Předmětem poplatku není“ se na konci textu bodu 1 doplňují slova „ , anebo jejichž certifikáty pravosti byly zneplatněny“.

2. V části XII položce 157 v ustanovení „Předmětem poplatku není“ se na konci textu bodu 1 doplňují slova „ , anebo jehož certifikát pravosti byl zneplatněn“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o azylu

§ 9

V § 61 odst. 3 větě první zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 136/2006 Sb., se za slova „Azylantovi“ vkládají slova „mladšímu 6 let, pokud přímo použitelný právní předpis Evropských společenství^{9f)} nestanoví odlišnou věkovou hranici, nebo azylantovi“ a věta druhá se nahrazuje větou „V nosiči dat je v tomto případě uveden údaj, že nosič dat neobsahuje otisky prstů rukou azylanta.“.

Poznámka pod čarou č. 9f zní:

^{9f)} Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, v platném znění.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

§ 10

V § 113 odst. 2 větě první zákona č. 326/1999 Sb.,

o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 136/2006 Sb., se za slova „Cizinci“ vkládají slova „mladšímu 6 let, pokud přímo použitelný právní předpis Evropských společenství^{15f)} nestanoví odlišnou věkovou hranici, nebo cizinci“ a věta druhá se nahrazuje větou „V nosiči dat je v tomto případě uveden údaj, že nosič dat neobsahuje otisky prstů rukou cizince.“.

Poznámka pod čarou č. 15f zní:

^{15f)} Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnost a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy, v platném znění.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o cestovních dokladech

§ 11

Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 2c zní:

^{2c)} Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004, v platném znění.“.

2. V § 5 odst. 4 větě první se za slovo „Občanovi“ vkládají slova „mladšímu 6 let, pokud přímo použitelný právní předpis Evropských společenství^{2c)} nestanoví odlišnou věkovou hranici, nebo občanovi“.

3. V § 5 odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „V nosiči dat je v tomto případě uveden údaj, že nosič dat neobsahuje otisky prstů rukou občana.“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 12

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Fischer v. r.

198**ZÁKON**

ze dne 23. dubna 2008

**o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů
(antidiskriminační zákon)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ANTIDISKRIMINAČNÍ ZÁKON

HLAVA I
OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a v návaznosti na Listinu základních práv a svobod a mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu, blíže vymezuje právo na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve věcech

- a) práva na zaměstnání a přístupu k zaměstnání,
- b) přístupu k povolání, podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti,
- c) pracovních, služebních poměrů a jiné závislé činnosti, včetně odměňování,

- d) členství a činnosti v odborových organizacích, radách zaměstnanců nebo organizacích zaměstnavatelů, včetně výhod, které tyto organizace svým členům poskytují,
- e) členství a činnosti v profesních komorách, včetně výhod, které tyto veřejnoprávní korporace svým členům poskytují,
- f) sociálního zabezpečení,
- g) přiznání a poskytování sociálních výhod,
- h) přístupu ke zdravotní péči a jejího poskytování,
- i) přístupu ke vzdělání a jeho poskytování,
- j) přístupu ke zboží a službám, včetně bydlení, pokud jsou nabízeny veřejnosti nebo při jejich poskytování.

(2) Tento zákon se nevztahuje na právní vztahy související s úpravou podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na území České republiky.

(3) Fyzická osoba má právo v právních vztazích, na které se vztahuje tento zákon, na rovné zacházení a na to, aby nebyla diskriminována.

¹⁾ Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy.

Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení.

Směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků.

Směrnice Rady 96/97/ES ze dne 20. prosince 1996, kterou se mění směrnice 86/378/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků.

Směrnice Rady 86/613/EHS ze dne 11. prosince 1986 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, včetně oblasti zemědělství, a o ochraně v mateřství.

Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání.

Základní pojmy

§ 2

(1) Pro účely tohoto zákona se právem na rovné zacházení rozumí právo nebýt diskriminován z důvodů, které stanoví tento zákon.

(2) Diskriminace je přímá a nepřímá. Za diskriminaci se považuje i obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci.

(3) Přímou diskriminací se rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru.

(4) Za diskriminaci z důvodu pohlaví se považuje i diskriminace z důvodu těhotenství, mateřství nebo otcovství a z důvodu pohlavní identifikace.

(5) Diskriminací je také jednání, kdy je s osobou zacházeno méně příznivě na základě domnělého důvodu podle odstavce 3.

§ 3

(1) Nepřímou diskriminací se rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení, kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.

(2) Nepřímou diskriminací z důvodu zdravotního postižení se rozumí také odmítnutí nebo opomenutí přijmout přiměřená opatření, aby měla osoba se zdravotním postižením přístup k určitému zaměstnání, k výkonu pracovní činnosti nebo funkčnímu nebo jinému postupu v zaměstnání, aby mohla využít pracovního poradenství, nebo se zúčastnit jiného odborného vzdělávání, nebo aby mohla využít služeb určených veřejnosti, ledaže by takové opatření představovalo nepřiměřené zatížení.

(3) Při rozhodování o tom, zda konkrétní opatření představuje nepřiměřené zatížení, je třeba vzít v úvahu

- míru užítku, kterou má osoba se zdravotním postižením z realizace opatření,
- finanční únosnost opatření pro fyzickou nebo právnickou osobu, která je má realizovat,
- dostupnost finanční a jiné pomoci k realizaci opatření a

d) způsobilost náhradních opatření uspokojit potřeby osoby se zdravotním postižením.

(4) Za nepřiměřené zatížení se nepovažuje opatření, které je fyzická nebo právnická osoba povinna uskutečnit podle zvláštního právního předpisu.

§ 4

(1) Obtěžováním se rozumí nežádoucí chování související s důvody uvedenými v § 2 odst. 3,

- jehož záměrem nebo důsledkem je snížení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašujícího, nepřátelského, ponižujícího, pokořujícího nebo urážlivého prostředí, nebo
- které může být oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí ovlivňující výkon práv a povinností vyplývajících z právních vztahů.

(2) Sexuálním obtěžováním se rozumí chování podle odstavce 1, které má sexuální povahu.

(3) Pronásledováním se rozumí nepříznivé zacházení, postih nebo znevýhodnění, k němuž došlo v důsledku uplatnění práv podle tohoto zákona.

(4) Pokynem k diskriminaci se rozumí chování osoby, která zneužije podřízeného postavení druhého k diskriminaci třetí osoby.

(5) Naváděním k diskriminaci se rozumí chování osoby, která druhého přesvědčuje, utvrzuje nebo podněcuje, aby diskriminoval třetí osobu.

§ 5

(1) Odměňováním se pro účely tohoto zákona rozumí veškerá plnění, peněžitá nebo nepeněžitá, opakující se nebo jednorázová, která jsou přímo nebo nepřímo poskytována osobě při závislé činnosti.

(2) Zajišťováním rovného zacházení se rozumí přijetí opatření, která jsou podmínkou účinné ochrany před diskriminací a která je možno s ohledem na dobré mravy požadovat vzhledem k okolnostem a osobním poměrům toho, kdo má povinnost rovné zacházení zajišťovat; za zajišťování rovného zacházení se považuje také zajišťování rovných příležitostí.

(3) Zaměstnavatelé jsou povinni ve věcech práva na zaměstnání a přístupu k zaměstnání, přístupu k povolání, podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti, pracovní a jiné závislé činnosti, včetně odměňování, zajišťovat rovné zacházení podle odstavce 2.

(4) Povoláním se pro účely tohoto zákona rozumí činnost fyzické osoby vykonávaná za úplatu v závislém nebo nezávislém postavení, jejíž řádný výkon zvláštní právní předpisy podmiňují splněním kvalifikačních

předpokladů, zejména dosažením předepsaného vzdělání a popřípadě i doby praxe.

(5) Sociální výhodou se pro účely tohoto zákona rozumí sleva, osvobození od poplatků nebo peněžité nebo nepeněžité plnění, poskytované nezávisle na nárocích ze sociálního zabezpečení přímo nebo nepřímo určité skupině fyzických osob s obvykle nižšími příjmy nebo vyššími životními náklady než ostatní.

(6) Pro účely tohoto zákona se zdravotním postižením rozumí tělesné, smyslové, mentální, duševní nebo jiné postižení, které brání nebo může bránit osobám v jejich právu na rovné zacházení v oblastech vymezených tímto zákonem; přitom musí jít o dlouhodobé zdravotní postižení, které trvá nebo má podle poznatků lékařské vědy trvat alespoň jeden rok.

§ 6

Přípustné formy rozdílného zacházení

(1) Diskriminací není rozdílné zacházení z důvodu věku v přístupu k zaměstnání nebo povolání, pokud je

a) vyžadována podmínka minimálního věku, odborné praxe nebo doby zaměstnání, která je pro řádný výkon zaměstnání nebo povolání nebo pro přístup k určitým právům a povinnostem spojeným se zaměstnáním nebo povoláním nezbytná, nebo

b) pro řádný výkon zaměstnání nebo povolání potřebné odborné vzdělávání, které je nepřiměřeně dlouhé vzhledem k datu, ke kterému osoba ucházející se o zaměstnání nebo povolání dosáhne důchodového věku podle zvláštního zákona²⁾.

(2) Za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení, které souvisí se stanovením rozdílného důchodového věku²⁾ pro muže a ženy; to neplatí v systémech sociálního zabezpečení pracovníků podle § 8 a 9.

(3) Diskriminací není rozdílné zacházení ve věcech práva na zaměstnání, přístupu k zaměstnání nebo povolání, ve věcech pracovních, služebních poměrů nebo jiné závislé činnosti, pokud je k tomu věcný důvod spočívající v povaze vykonávané práce nebo činnosti a uplatněné požadavky jsou této povaze přiměřené. Diskriminací z důvodu pohlaví není rozdílné zacházení ve věcech přístupu nebo odborné přípravě k zaměstnání nebo povolání, pokud je k tomu věcný důvod spočívající v povaze vykonávané práce nebo činnosti a uplatněné požadavky jsou této povaze přiměřené.

(4) Diskriminací není rozdílné zacházení uplatňované ve věcech práva na zaměstnání, přístupu k zaměstnání nebo povolání, v případě závislé práce vykonávané v církvích nebo náboženských společnostech, jestliže z důvodu povahy těchto činností nebo souvislosti, v níž jsou vykonávány, představuje náboženské vyznání, víra či světový názor osoby podstatný, oprávněný a odůvodněný požadavek zaměstnání se zřetelem k etice dané církve či náboženské společnosti.

(5) Diskriminací není rozdílné zacházení uplatňované za účelem ochrany žen z důvodu těhotenství a mateřství, osob se zdravotním postižením a za účelem ochrany osob mladších 18 let nad rámce stanovené zvláštními právními předpisy, jestliže prostředky k dosažení uvedených cílů jsou přiměřené a nezbytné.

(6) Diskriminací z důvodu pohlaví není rozdílné zacházení při poskytování služeb, které jsou nabízeny v oblasti soukromého a rodinného života a úkonů prováděných v této souvislosti.

(7) Diskriminací z důvodu pohlaví není výlučné nebo přednostní poskytování veřejně dostupných zboží a služeb, pokud je výlučné nebo přednostní poskytování zboží a služeb osobám určitého pohlaví objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.

§ 7

(1) Diskriminací není rozdílné zacházení z důvodu pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru ve věcech uvedených v § 1 odst. 1 písm. f) až j), pokud je toto rozdílné zacházení objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné. Ustanovení § 6 tím není dotčeno.

(2) Za diskriminaci se nepovažují opatření, jejichž cílem je předejít nebo vyrovnat nevýhody vyplývající z příslušnosti osoby ke skupině osob vymezené některým z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 a zajistit jí rovné zacházení a rovné příležitosti.

(3) Ve věcech přístupu k zaměstnání nebo povolání nesmí opatření podle odstavce 2 vést k upřednostnění osoby, jejíž kvality nejsou vyšší pro výkon zaměstnání nebo povolání, než mají ostatní současně posuzované osoby.

(4) Další přípustné formy rozdílného zacházení obsažené ve zvláštních zákonech nejsou ustanovením odstavce 1 a § 6 dotčeny.

²⁾ § 32 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Zásada rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků

§ 8

(1) Pokud zaměstnavatel poskytuje zaměstnancům, bývalým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům

- a) peněžité plnění nebo plnění peněžité hodnoty, jejichž účelem je nahradit nebo doplnit dávky poskytované ze základního systému sociální ochrany pro případ
 1. nemoci,
 2. invalidity,
 3. stáří, včetně předčasného odchodu do důchodu,
 4. pracovního úrazu a nemoci z povolání,
 5. nezaměstnanosti,
- b) jiná peněžité nebo nepeněžité plnění, která mají charakter sociálních dávek, zejména pozůstalostních nebo rodinných, pokud jsou vyplácena zaměstnavatelem zaměstnanci z důvodu jeho zaměstnání,

je povinen nediskriminovat z důvodu pohlaví.

(2) Muži i ženy musí mít zejména

- a) stejný přístup k systému sociálního zabezpečení pracovníků,
- b) stejný nárok na poskytování plnění,
- c) stejné podmínky pro vznik, trvání a zachování nároku na plnění,
- d) stejně povinnou nebo dobrovolnou účast v systému,
- e) stejná pravidla pro poskytování plnění, zejména věkovou hranici, dobu trvání zaměstnání nebo dobu účasti v systému,
- f) stejné podmínky pro pozastavení plnění nebo získání nároku na dávky vyplácené během mateřské dovolené nebo volna z rodinných důvodů,
- g) nárok na stejný rozsah plnění při splnění stejných podmínek,
- h) stejný způsob výpočtu výše příspěvků zaměstnavatele nebo zaměstnance,
- i) stejný způsob výpočtu výše plnění včetně zvýšení, na které vzniká nárok s ohledem na manžela nebo manželku nebo vyživované osoby,
- j) stejné podmínky pro vrácení příspěvků zaměstnanci, pokud se zaměstnanec odhláší ze systému, aniž by splnil podmínky zaručující mu odložené právo na dlouhodobé dávky,
- k) stanoven stejný způsob určení důchodového věku pro účely přiznání důchodu ze sociálního zabezpečení pracovníků.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují obdobně též na osoby samostatně výdělečně činné a stavovské organizace, jichž jsou tyto osoby členy, které jsou založeny na principu příslušnosti k určitému povolání.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují též na

- a) osoby, jejichž činnost je přerušena z důvodu nemoci, mateřství nebo úrazu,
- b) osoby ucházející se o zaměstnání,
- c) důchodce,
- d) invalidní zaměstnance nebo bývalé zaměstnance,
- e) osoby, které uplatňují nárok za osoby uvedené v písmenech a) až d).

§ 9

(1) Povinnost zaměstnavatele dodržovat zásadu rovného zacházení s muži a ženami podle § 8 se nevztahuje na

- a) individuální smlouvy pro osoby samostatně výdělečně činné,
- b) zaměstnanecké systémy pro osoby samostatně výdělečně činné, určené pouze pro jednoho člena,
- c) pojistné smlouvy, jejichž smluvní stranou není zaměstnavatel, v případě zaměstnanců pobírajících plat nebo mzdu,
- d) dobrovolná ustanovení systémů sociální ochrany osob, která jsou účastníkům nabízena jednotlivě, aby jim zaručila
 1. doplňkové dávky, nebo
 2. výběr data, kdy začnou být vypláceny běžné dávky pro osoby samostatně výdělečně činné, nebo výběr z několika dávek,
- e) zaměstnanecké systémy, pokud dávky poskytované z těchto systémů jsou financovány z příspěvků zaměstnanců placených na základě dobrovolnosti.

(2) Povinnost zaměstnavatele dodržovat zásadu rovného zacházení s muži a ženami nebrání zaměstnavateli v tom, aby přiznal osobám, které dovršily důchodový věk pro účely přiznání důchodu ze zaměstnaneckého systému, ale které zatím nedosáhly důchodového věku pro účely přiznání důchodu podle zákonného systému důchodového zabezpečení, doplněk důchodu. Doplněk důchodu slouží k dorovnání nebo přiblížení celkové výše dávky vyplácené těmto osobám ve vztahu k částce vyplácené ve stejné situaci osobám druhého pohlaví, které již dovršily zákonem stanovený důchodový věk, do té doby, než osoby mající prospěch z tohoto doplněku dovrší zákonem stanovený důchodový věk.

(3) Porušením povinnosti dodržovat zásadu rovného zacházení s muži a ženami není

a) stanovení rozdílných úrovní dávek v souvislosti s uplatňováním nezbytných opatření přihlížejících k pojistně matematickým zásadám, které se liší podle pohlaví v případě dávkově definovaných systémů; v případě zaměstnaneckých systémů, u nichž jsou vyplácené dávky financovány shromažďováním kapitálu, mohou být určité prvky nerovné, pokud je nerovnost částek způsobena použitím pojistně matematických zásad, které se v době zavádění systému financování liší podle pohlaví,

b) stanovení rozdílných úrovní příspěvků zaměstnavatelů do zaměstnaneckého systému,

1. jedná-li se o dávkově definovaný systém a je-li cílem vyrovnat částku konečných dávek nebo ji sblížit pro obě pohlaví,

2. jedná-li se o systém dávek financovaných shromažďováním kapitálu a příspěvky zaměstnavatele jsou určeny k zajištění finančního základu nezbytného pro krytí nákladů na určené dávky,

c) stanovení rozdílných pravidel nebo pravidel použitelných pouze na osoby určitého pohlaví v případě opatření stanovených v písmenech a) a b), pokud jde o zaručení nebo zachování nároku na doživotní dávky, když se osoba odhlašuje ze systému sociálního zabezpečení pracovníků.

(4) Pokud jde o systémy dávek financované shromažďováním kapitálu uvedené v odstavci 3 písm. a), porušením zásady rovného zacházení s muži a ženami není

a) přeměna části pravidelných důchodů na kapitál,

b) převod nároků na důchod,

c) pozůstalostní důchod vyplácený oprávněné osobě, pokud se vzdala části každoročně vypláceného důchodu,

d) snížený důchod, pokud se osoba rozhodne pro předčasné poskytování starobního důchodu.

(5) Zásadě rovného zacházení s muži a ženami neodporuje, pokud muži i ženy mají za stejných podmínek nárok na pružný důchodový věk ze systému sociálního zabezpečení pracovníků.

(6) Pro účely tohoto zákona při rovném zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků, pokud jde o osoby samostatně výdělečně činné, se za zaměstnavatele považuje rovněž právnická nebo fyzická osoba, která toto zabezpečení poskytuje.

HLAVA II

PRÁVNÍ PROSTŘEDKY OCHRANY PŘED DISKRIMINACÍ

§ 10

(1) Dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

(2) Pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy podle odstavce 1, zejména proto, že byla v důsledku diskriminace ve značné míře snížena dobrá pověst nebo důstojnost osoby nebo její vážnost ve společnosti, má též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

(3) Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

§ 11

(1) Ve věcech ochrany před diskriminací může právnická osoba,

a) která byla na ochranu práv obětí diskriminace založena, nebo

b) je-li ochrana před diskriminací předmětem její činnosti uvedená ve stanovách nebo statutu nebo taková skutečnost vyplývá z její činnosti nebo ze zákona,

poskytovat informace o možnostech právní pomoci a součinnost při sepsání nebo doplnění návrhů a podání osobám domáhajícím se ochrany před diskriminací.

(2) Právnická osoba uvedená v odstavci 1 je oprávněna podávat správním úřadům vykonávajícím kontrolu nad dodržováním právních předpisů, včetně práva na rovné zacházení, podněty k provedení kontroly, popřípadě podněty k zahájení správního řízení.

HLAVA III

PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

§ 12

Právní vztahy ve věcech práva na rovné zacházení vzniklé ze skutečností, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí dosavadními právními předpisy.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Veřejném ochránci práv

§ 13

Zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 129/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 4 písm. c) se slova „ústavy sociální péče“ nahrazují slovy „zařízení sociálních služeb“.

2. V § 1 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„(5) Ochránce vykonává působnost ve věcech práva na rovné zacházení a ochrany před diskriminací¹⁾).

¹⁾ Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1 až 5 se označují jako poznámky pod čarou č. 2 až 6, včetně odkazů na poznámky pod čarou.

3. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Ochránci náleží plat, odchodné, náhrada výdajů a naturální plnění jako prezidentovi Nejvyššího kontrolního úřadu. Zástupci ochránce náleží plat, odchodné, náhrada výdajů a naturální plnění jako viceprezidentovi Nejvyššího kontrolního úřadu.“.

4. V § 15 odst. 1 písm. c) se slova „podle § 1 odst. 2“ zrušují.

5. Za § 21a se vkládá nový § 21b, který zní:

„§ 21b

Ochránce přispívá k prosazování práva na rovné zacházení se všemi osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, národnost, pohlaví, sexuální orientaci, věk, zdravotní postižení, náboženské vyznání, víru nebo světový názor a za tím účelem

- a) poskytuje metodickou pomoc obětem diskriminace při podávání návrhů na zahájení řízení z důvodů diskriminace,
- b) provádí výzkum,
- c) zveřejňuje zprávy a vydává doporučení k otázkám souvisejícím s diskriminací,
- d) zajišťuje výměnu dostupných informací s příslušnými evropskými subjekty.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna občanského soudního řádu

§ 14

V zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb. a zákona č. 129/2008 Sb., § 133a včetně poznámek pod čarou č. 56b, 56c a 56d zní:

„§ 133a

Pokud žalobce uvede před soudem skutečnosti, ze kterých lze dovodit, že ze strany žalovaného došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci

- a) na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace v oblasti pracovní nebo jiné závislé činnosti včetně přístupu k nim, povolání, podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti včetně přístupu k nim, členství v organizacích zaměstnanců nebo zaměstnavatelů a členství a činnosti v profesních komorách^{56b)},
- b) na základě rasového nebo etnického původu při poskytování zdravotní a sociální péče, v přístupu ke vzdělání a odborné přípravě, přístupu k veřejným zakázkám, přístupu k bydlení, členství v zájmových sdruženích a při prodeji zboží v obchodě nebo poskytování služeb^{56c)}, nebo
- c) na základě pohlaví při přístupu ke zboží a službám^{56d)},

je žalovaný povinen dokázat, že nedošlo k porušení zásady rovného zacházení.

^{56b)} Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.
Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.
Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.
Směrnice Rady 97/80/ES ze dne 15. prosince 1997 o důkazním břemenu v případech diskriminace na základě pohlaví.

^{56c)} Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.

^{56d)} Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.“

ČÁST ČTVRTÁ

**Změna zákona o platu a odměně
za pracovní pohotovost v rozpočtových
a v některých dalších organizacích a orgánech**

§ 15

V § 3 odst. 3 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění zákona č. 217/2000 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., se slova „Mu-

žům a ženám“ nahrazují slovy „Zaměstnancům bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, národnost, pohlaví, sexuální orientaci, věk, zdravotní postižení, náboženské vyznání, víru nebo světový názor“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pojistné smlouvě

§ 16

V zákoně č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění zákona č. 377/2005 Sb. a zákona č. 57/2006 Sb., se za § 13 vkládá nový § 13a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4a zní:

„§ 13a

Zásada rovného zacházení

(1) Práva a povinnosti vznikající ze soukromého pojištění nesmějí být v rozporu se zásadou rovného zacházení podle zvláštního právního předpisu^{4a)}.

(2) V rozporu se zásadou rovného zacházení není použití pohlaví jako určujícího faktoru při stanovení výše pojistného a pro výpočet pojistného plnění u pojištění těch pojistných nebezpečí, u kterých je hodnocení pojistného rizika založeno na příslušných a přesných pojistně matematických a statistických údajích a je-li rozdíl ve výši pojistného či pojistného plnění přiměřený.

(3) Náklady související s těhotenstvím a mateřstvím nesmějí vést k rozdílu ve výši pojistného a výpočtu pojistného plnění.

^{4a)} Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování.
Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon).“

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

§ 17

V § 13a zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 39/2004 Sb., se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Pokud pojišťovna používá rozdílnost pohlaví jako určující faktor při stanovení rozdílné výše pojist-

ného a rozdílného výpočtu pojistného plnění, je povinna zabezpečit, že tyto rozdíly jsou

- a) založeny na přesných pojistně matematických a statistických údajích a
- b) přiměřené.

(3) Při stanovení rozdílné výše pojistného a rozdílného výpočtu pojistného plnění podle odstavce 2 pojišťovna vychází z veřejně dostupných údajů a z údajů získaných z vlastní provozované pojišťovací činnosti nebo ze statistik společně vytvářených pojišťovnami. Nejsou-li k dispozici veřejně dostupné údaje včetně statistik společně vytvářených pojišťovnami, je pojišťovna povinna zveřejňovat a pravidelně aktualizovat vlastní statistické údaje, ze kterých vychází při stanovení rozdílné výše pojistného a rozdílného výpočtu pojistného plnění, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

§ 18

Přechodné ustanovení

Ministerstvo financí na základě informací podle

§ 13a odst. 3 zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění pozdějších předpisů, získaných nejdříve ke dni 1. dubna 2012, přezkoumá oprávněnost používání rozdílnosti pohlaví jako určujícího faktoru při stanovení rozdílné výše pojistného a rozdílného výpočtu pojistného plnění a výsledky tohoto přezkumu sdělí Komisi Evropských společenství nejpozději do 21. prosince 2012.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou části druhé, která nabývá účinnosti prvním dnem šestého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Fischer v. r.

199**USNESENÍ****Poslanecké sněmovny**

ze dne 17. června 2009

Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), přijatém Parlamentem dne 23. dubna 2008 a vráceném prezidentem republiky dne 16. května 2008.

Vlček v. r.

200**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 22. června 2009,

kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů

Vláda nařizuje podle § 23 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 217/2000 Sb. a zákona č. 626/2004 Sb.:

Čl. I

Nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění nařízení vlády č. 336/2007 Sb., nařízení vlády č. 131/2008 Sb., nařízení vlády č. 131/2009 Sb. a nařízení vlády č. 134/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 2 se slova „v příloze č. 1“ nahrazují slovy „v přílohách č. 1 a 2“.

2. V § 5 odst. 4 se za slova „přílohy č. 1“ vkládají slova „nebo přílohy č. 2“.

3. § 6 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 10a zní:

„Platový tarif**§ 6**

(1) Vojákovi náleží platový tarif pro platovou třídu a platový stupeň, do kterých je zařazen, podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení, ve které je stanovena stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Vojákovi, který je zdravotnickým pracovníkem^{10a)} poskytujícím zdravotní péči ve zdravotnickém zařízení nebo centru letecké záchranné služby, přísluší platový tarif pro platovou třídu a platový stupeň, do kterých je zařazen, podle stupnice platových tarifů uvedené v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

^{10a)} § 2 písm. b) zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

§ 2 písm. b) zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.“

4. V § 9 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“.

5. V § 11 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 6.

6. Nadpis přílohy č. 1 zní: „**Stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro vojáky z povolání uvedené v § 6 odst. 1 (v Kč měsíčně)**“.

7. Za přílohu č. 1 se vkládá nová příloha č. 2, která zní:

„Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 565/2006 Sb.

**Stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro vojáky z povolání
uvedené v § 6 odst. 2
(v Kč měsíčně)**

Platový stupeň	Počet let započítatelné praxe	Platová třída															
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	do 1 roku	7 680	8 340	9 040	9 800	10 630	11 520	12 500	13 570	14 720	15 960	17 340	18 790	20 370	22 110	24 000	26 040
2	do 2 let	7 970	8 660	9 380	10 180	11 050	11 970	12 970	14 080	15 270	16 560	17 990	19 490	21 150	22 940	24 910	27 020
3	do 4 let	8 260	8 990	9 730	10 560	11 460	12 410	13 460	14 620	15 850	17 200	18 690	20 240	21 950	23 810	25 850	28 030
4	do 6 let	8 570	9 330	10 120	10 960	11 900	12 890	13 980	15 180	16 450	17 850	19 390	20 990	22 770	24 710	26 820	29 100
5	do 9 let	8 920	9 680	10 500	11 380	12 350	13 380	14 510	15 760	17 070	18 520	20 120	21 790	23 630	25 640	27 830	30 190
6	do 12 let	9 260	10 040	10 890	11 800	12 820	13 880	15 050	16 360	17 710	19 210	20 880	22 610	24 520	26 600	28 880	31 320
7	do 15 let	9 610	10 440	11 310	12 260	13 300	14 410	15 610	16 980	18 400	19 950	21 670	23 470	25 450	27 620	29 970	32 500
8	do 19 let	9 970	10 830	11 740	12 710	13 810	14 950	16 200	17 620	19 090	20 690	22 490	24 360	26 410	28 650	31 110	33 730
9	do 23 let	10 340	11 230	12 190	13 200	14 330	15 520	16 810	18 280	19 800	21 480	23 330	25 280	27 400	29 740	32 290	35 000
10	do 27 let	10 750	11 670	12 650	13 700	14 880	16 110	17 440	18 980	20 560	22 290	24 210	26 230	28 440	30 860	33 510	36 310
11	do 32 let	11 150	12 100	13 130	14 220	15 450	16 720	18 120	19 700	21 340	23 140	25 120	27 220	29 510	32 030	34 770	37 690
12	nad 32 let	11 580	12 570	13 630	14 750	16 040	17 350	18 800	20 450	22 140	24 020	26 080	28 250	30 630	33 240	36 070	39 110

Dosavadní příloha č. 2 se označuje jako příloha č. 3.

Čl. II

Nařízení vlády č. 134/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

Čl. III

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Fischer**, CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:

JUDr. **Šimerka** v. r.

201**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 22. června 2009,

**kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb.,
o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě,
ve znění pozdějších předpisů**

Vláda nařizuje podle § 123 odst. 6 písm. g) a podle § 129 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 362/2007 Sb.:

Čl. I

Nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění nařízení vlády č. 74/2009 Sb., nařízení vlády č. 130/2009 Sb. a nařízení vlády č. 133/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 8 se slova „a 2“ nahrazují slovy „až 3“.
2. V § 4 odst. 10 se slova „a 2“ nahrazují slovy „až 3“.
3. V § 5 odst. 2 se písmeno e) zrušuje.
4. V § 5 odst. 2 se věta poslední včetně poznámky pod čarou č. 24 zrušuje.
5. V § 5 se doplňuje odstavce 3, který včetně poznámek pod čarou č. 18 a 18a zní:
„(3) Zaměstnanci, který je zdravotnickým pracov-

níkem¹⁸⁾ poskytujícím zdravotní péči ve zdravotnickém zařízení, zařízení záchranné služby nebo zařízení sociálních služeb^{18a)}, přísluší platový tarif stanovený podle stupnice platových tarifů uvedené v příloze č. 3 k tomuto nařízení.

¹⁸⁾ § 2 písm. b) zákona č. 95/2004 Sb.

§ 2 písm. b) zákona č. 96/2004 Sb.

^{18a)} § 11 odst. 1 a § 18b zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 290/2002 Sb., zákona č. 189/2008 Sb. a zákona č. 108/2006 Sb. § 34 zákona č. 108/2006 Sb.“.

6. V § 8 odst. 1 se slova „ , nestanoví-li se v odstavci 4 jinak“ zrušují a číslo „3“ se nahrazuje číslem „4“.

7. V § 8 odst. 3 se slova „a zvláštního příplatku podle odstavce 4“ a slova „ , a právo na zvláštní příplatek podle odstavce 4“ zrušují.

8. V § 8 se odstavce 4 zrušuje.

9. Za přílohu č. 2 se vkládá nová příloha č. 3, která zní:

„Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 564/2006 Sb.

**Stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance
uvedené v § 5 odst. 3
(v Kč měsíčně)**

Platový stupeň	Počet let započítatelné praxe	Platová třída															
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	do 1 roku	7 680	8 340	9 040	9 800	10 630	11 520	12 500	13 570	14 720	15 960	17 340	18 790	20 370	22 110	24 000	26 040
2	do 2 let	7 970	8 660	9 380	10 180	11 050	11 970	12 970	14 080	15 270	16 560	17 990	19 490	21 150	22 940	24 910	27 020
3	do 4 let	8 260	8 990	9 730	10 560	11 460	12 410	13 460	14 620	15 850	17 200	18 690	20 240	21 950	23 810	25 850	28 030
4	do 6 let	8 570	9 330	10 120	10 960	11 900	12 890	13 980	15 180	16 450	17 850	19 390	20 990	22 770	24 710	26 820	29 100
5	do 9 let	8 920	9 680	10 500	11 380	12 350	13 380	14 510	15 760	17 070	18 520	20 120	21 790	23 630	25 640	27 830	30 190
6	do 12 let	9 260	10 040	10 890	11 800	12 820	13 880	15 050	16 360	17 710	19 210	20 880	22 610	24 520	26 600	28 880	31 320
7	do 15 let	9 610	10 440	11 310	12 260	13 300	14 410	15 610	16 980	18 400	19 950	21 670	23 470	25 450	27 620	29 970	32 500
8	do 19 let	9 970	10 830	11 740	12 710	13 810	14 950	16 200	17 620	19 090	20 690	22 490	24 360	26 410	28 650	31 110	33 730
9	do 23 let	10 340	11 230	12 190	13 200	14 330	15 520	16 810	18 280	19 800	21 480	23 330	25 280	27 400	29 740	32 290	35 000
10	do 27 let	10 750	11 670	12 650	13 700	14 880	16 110	17 440	18 980	20 560	22 290	24 210	26 230	28 440	30 860	33 510	36 310
11	do 32 let	11 150	12 100	13 130	14 220	15 450	16 720	18 120	19 700	21 340	23 140	25 120	27 220	29 510	32 030	34 770	37 690
12	nad 32 let	11 580	12 570	13 630	14 750	16 040	17 350	18 800	20 450	22 140	24 020	26 080	28 250	30 630	33 240	36 070	39 110

Dosavadní příloha č. 3 se označuje jako příloha č. 4.

Čl. II

Nařízení vlády č. 133/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje.

Čl. III

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Fischer**, CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:

JUDr. **Šimerka** v. r.

202**SDĚLENÍ****Ústavního soudu**

Plénium Ústavního soudu přijalo dne 9. června 2009 následující rozhodnutí:

Plénium Ústavního soudu podle § 11 odst. 2 písm. k) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, přijalo rozhodnutí o atrahování působnosti senátů plénem, takto:

Čl. 1**Atrahování působnosti senátů plénem**

(1) Plénium Ústavního soudu si vyhrazuje:

- a) rozhodování sporů o rozsah kompetencí státních orgánů a orgánů územní samosprávy podle čl. 87 odst. 1 písm. k) Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“),
- b) rozhodování o ústavních stížnostech proti rozhodnutím velkých senátů kolegií Nejvyššího soudu,
- c) rozhodování o ústavních stížnostech proti rozhodnutím rozšířených senátů Nejvyššího správního soudu,
- d) rozhodování o ústavních stížnostech proti rozhodnutím zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů,
- e) rozhodování o ústavních stížnostech proti rozhodnutí nebo jinému zásahu orgánu veřejné moci, je-li účastníkem řízení nebo vedlejším účastníkem řízení o této ústavní stížnosti prezident republiky, vláda, předseda vlády, Parlament nebo některá z jeho komor, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu nebo předseda Senátu Parlamentu nebo jiný orgán komory Parlamentu,
- f) rozhodování o opravném prostředku proti rozhodnutí ve věci ověření volby poslance nebo senátora podle čl. 87 odst. 1 písm. e) Ústavy,
- g) rozhodování v pochybnostech o ztrátě volitelnosti a o neslučitelnosti výkonu funkcí poslance nebo senátora podle čl. 25 a čl. 87 odst. 1 písm. f) Ústavy,
- h) rozhodování i jiné věci, a to na návrh kteréhokoli soudce senátu příslušného k projednání a rozhodování věci odůvodněný mimořádnou závažností rozhodované věci anebo nutností sjednocení judikatury Ústavního soudu, se souhlasem všech soudců senátu příslušného k projednávání a rozhodování věci, jakož i účastníků řízení v dané věci.

(2) Plénium Ústavního soudu si vyhrazuje rozhodnutí o odmítnutí návrhu

- a) ve věcech uvedených v odstavci 1,
- b) v řízení podle § 119 až 119b zákona o Ústavním soudu,
- c) v řízení o zrušení zákonů nebo jejich jednotlivých ustanovení podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy, s výjimkou návrhu podaného spolu s ústavní stížností podle § 74 nebo spolu s návrhem na obnovu řízení podle § 119 odst. 4 zákona o Ústavním soudu.

(3) O odmítnutí návrhu podle odstavce 2 rozhoduje plénium většinou přítomných soudců (§ 13 první věta zákona o Ústavním soudu).

Čl. 2

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. h) a čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí platí i pro řízení neskončená před nabytím jeho účinnosti.

(2) Rozhodnutí o atrahování působnosti senátů plénem č. j. Org. 22/08 ze dne 6. května 2008, které bylo vyhlášeno ve Sbírce zákonů pod č. 185/2008 Sb., se ruší.

(3) Toto rozhodnutí Ústavního soudu o atrahování působnosti senátů plénem bude vyhlášeno ve Sbírce zákonů formou sdělení.

(4) Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem 1. září 2009.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

SDĚLENÍ**Ministerstva vnitra****o opravě tiskové chyby****v zákoně č. 150/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 107/2006 Sb., o jednostranném zvyšování nájemného z bytu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů**

V čl. I bodě 7 v příloze k zákonu č. 107/2006 Sb. má místo vzorce „ $MP = ({}^{4-k+1}CN AN - 1) * 100$ “ správně být vzorec „ $MP = ({}^{4-k+1} \frac{CN}{AN} - 1) * 100$ “.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Katoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.katoon.cz, e-mail: katoon@katoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.